

Frumoasa toamnă

Eugenia Calancea

Începe vântul toamnei a bate,
prin părul meu de soare deschis,
iar eu mă-nfășor în așternutul ei, poate
și apar culorile naturii de nedescris.

În copaci frunza cu greu se zbate,
să se mențină-n ramura de lemn
și cade-n covorul cald și moale,
iar vântul o trezește printr-un îndemn.

Ea stă jos ca o fantasmă,
înveșmântată-n roșu-ruginiu,
iar nouă ne aduce o mireasmă,
și roade coapte prinse de ea-n brâu.

Toamna-i bogată-n legume coapte
și vine cu multă melancolie,
cu strunguri-n vin ca să ne-mbete,
un pic de ploi și frig o să fie.

Înțeleg că-i greu fără toamnă,
e ciclul timpului pentru a fi întreg,
de asta te rog să vii ca o frumoasă doamnă,
să-mi întregesc gândul meu vitreg.